

ad Aare ikke vil faa Betydning for de Cigarhandlere, man nu søger at give denne Ret. Jeg anser det for beklageligt, hvis Kommunalbestyrelsen i København vilde nægte Tilladelse til Salg efter Kl. 8, fordi det vilde være til stor Skade for en stor Part af de mindre Tobaks- og Cigarhandlere, der væsentlig kun have Aftenforretning at leve af. Jeg er fuldt ud enig i, at der efter Kl. 8 kun maa sælges Cigarer, Cigaretter og Tobakker, medens alle andre Varer ikke maa sælges, og hvis man overskrider den Ret, maa den naturligvis fratages de paagældende for Fremtiden, ellers bliver Cigarhandelen kun brugt som Skalkeskjul.

Med Hensyn til Fotografernes Andragende, der blev berørt af det ærede Medlem fra Roskilde (H. Nielsen), skal jeg bemærke, at det ikke havde faldet mig ind at begynde at tale om den Sag, da den jo hører ind under Søndagslukningen, hvis det ærede Medlem ikke havde berørt den. Men nu skal jeg udtale min Sympati for, at Fotograferne, naar de have det Ønske, kunne faa Forpligtelse til at lukke Søndag Eftermiddag.

Mads Larsen: Jeg skal kun gøre et Par ganske korte Bemærkninger for at anbefale samtlige stillede Ændringsforslag, idet jeg i det væsentlige kan henholde mig til den ærede Ordførers Udtalelser. Der er dog et Par enkelte Punkter og særlig et Par Udtalelser i Betænkningen, jeg maa nævne min Stilling til.

Der siges angaaende Ændringsforslag Nr. 2 i Betænkningen: „Desuden udvides denne Myndighed, dels til at omfatte 5 Sommermaaneder, dels til ogsaa at omfatte Tiden efter Kl. 9.“ Og der gøres gældende, at „denne Bestemmelse er en Indrømmelse, der gøres Lovens Modstandere, men som vi gaa med til i den Forventning, at den vil blive benyttet i ringe Omfang.“ Jeg maa med Hensyn hertil sige, at det har kostet mig megen Overvindelse at gaa med til at udvide det Tidsrum, hvori der kunde gøres Undtagelser fra Lovens almindelige Regler, saa betydeligt, som her er Tilfældet, idet jeg ikke nærede nogen som helst Frygt for, at de Bestemmelser, Lovforslaget i Forvejen indeholdt, ikke skulde være fuldt tilfredsstillende, naar vel at mærke Reglerne for By og Land bleve ens i saa Henseende. Det forekommer mig i ganske særlig Grad betænkeligt at gøre denne Ret til Undtagelser, efter Kommunalbestyrelsens Vedtægter og med Amtsraadens Sanktion osv., saa omfattende, at den kunde

udvides til at gælde udover Kl. 9 Aften, hvilket var det Klokkeslet, Lovforslaget oprindeligt havde nævnt. Jeg føler mig i den Henseende ikke fuldstændig saa betrygget som Ordføreren, der mente, at der ikke var nogen væsentlig Fare for, at denne Bestemmelse vilde blive benyttet. Jeg har derfor ogsaa været i ret væsentlig Grad betænkelig ved at gaa med til denne store Udvidelse i Retning af at kunne forandre Lovens almindelige Bestemmelser. Naar jeg har gjort det, er det kun, fordi man ikke kan være blind for, at der er Medlemmer, ikke alene i Udvalget, men sandsynligvis ogsaa i nogen Udstrækning her i Tinget og maaske ogsaa i det andet Ting, som i det hele er imod at lovgive paa dette Omraade, og at det derfor vilde være af Vigtighed, at Lovens Venner kom med en saa enstemmig Indstilling som muligt. Der er et andet Punkt i Betænkningen, jeg skal omtale. Det lyder saaledes: „Det har været Genstand for Udvalgets Overvejelse, om den i Lovforslaget givne Adgang til at ekspedere Kunder i et Kvarter efter Lukketid bør opretholdes, og vi have troet det hensigtsmæssigt at bevare den, idet vi heri se en Beskyttelse for de i Butikslukningen interesserede Personer.“ Jeg er ikke enig i denne Betragtning. Jeg har ogsaa paa et tidligere Tidspunkt under Udvalgets Arbejde stillet Ændringsforslag om, at dette Kvarter skulde bortfalde, ud fra den Opfattelse, at Kontrollen med Loven vilde blive langt enklere og simplere, langt lettere at føre og overholde, naar Forslaget kom til at gaa ud paa, at der skulde lukkes Kl. 8, og det saa var tilladt at ekspedere de Kunder, der vare komne ind i Butikken inden det Tidspunkt, uden Hensyn til, om Ekspeditionen kunde varede 5 Minutter eller maaske 20 eller 25. Jeg ansaa det som sagt for langt lettere at overholde Loven, hvis den Bestemmelse gik ud, og havde stillet Ændringsforslag derom. Naar jeg tilsidst maatte frafalde det, beroede det for det første paa, at det ikke kunde vinde Flertal i Udvalget, og dernæst paa, at jeg ved at frafalde Ændringsforslaget har opnaaet at faa det Ændringsforslag fjernet, der fra anden Side var blevet sat ind, og som gik ud paa, at man ogsaa vilde paabyde Bødestraf for de Købere, som vare gjorde bekendte med, at naar de mødtog Varer hos Købmanden efter det lovbefalede Tidspunkt, var det en Lovovertrædelse, og saa skulde Bødestrafpen ogsaa gælde for deres Vedkommende. Hensynet, som sagt, til at faa dette Ændringsforslag fjernet har for mig